

Pénztári

Hírnök

A HONVÉD NYUGDÍJPÉNZTÁR ÉS A HONVÉD EGÉSZSÉGPÉNZTÁR LAPJA
V. évfolyam 2004/3.

Páratlan sikertörténet

Tortaszelés: 2004. október 24.

Ha az ember kerek évfordulót ünnepel, mi tagadás, azért csak-csak nosztalgiázik. Mi is, a nyugdíjpénztárunk tizedik születésnapját ünneplők, mostanában gyakran beszélünk a „harmincnyolcokról”. A pénztáralapító szervezetekről, azokról a hivatásos katonákról és honvédségi közalkalmazottakról, akik akkor úgy gondolták, jó lenne egy „egyenruhás gyűjtőpénztárat” létrehozni, ahol a nyugdíjas-évekre félretett pénzünk biztos helyen lesz.

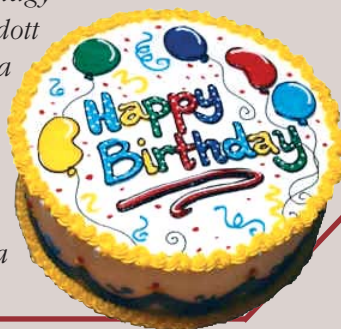
Milyen igazuk volt! Biztos helyen vannak forintmilliárdjaink, s azóta immár majd' hatvanezeren – a védelmi szféra valamennyi területéről – mondtak igent pénztárunkra. S hogy el ne felejtjük, valamennyi nagy munkáltató a tagdíjhoz adott támogatásával járul hozzá a tíz évvel ezelőtti álmegvalósulásához.

Ma, tíz esztendő múltán már tudjuk, kitűzött céljainkat elértük, prosperál a

pénztár, immár két ágazattal, s a nyugdíjpénztári piacon jól cseng a HONVÉD név. A páratlan sikertörténet az alapítók, az igazgatótanács és az ellenőrző bizottság tagjai, az ügyvezetés, a koordinációs iroda munkatársai, a támogatók és a tagság együttes erőfeszítése eredményeként íródott.

A jubileumi évfordulón – az elmúlt tíz évre emlékező Pénztári Hírnök hasábjain keresztül is – kívánunk mindannyiunknak további sok sikert. Ünnepejünk és köszöntsük együtt pénztárunkat a november 22–23-ai ünnepi küldöttközgyűlésünkön a balatonkenesei honvéduidülőben!

A szerkesztőbizottság

Tartalom

- 1 Páratlan sikertörténet
- 2 Az ország egyik legjobb pénztára...
- 3 Alapítványi köszöntő
- 4 Sokmilliárdos vagyon, sokezeres tagság
- 5 Jó kezekben a támogatás forintjai
- 6 A kezdetekről, a hozzájárásról, a fejlődésről
- 7 Ügyvezetési feladatok – ma
- 8 A pénztár kedvelt és népszerű
A tagság bizalmáért

Az ország egyik legjobb pénztára...

Pusztai Lajos az igazgatótanács első elnöke volt. Nevéhez fűződik a pénztár megalakításának gondolata. Ismeretségünk kezdete a kilencvenes évek közepére tehető, amikor részt vettem a pénztár első küldöttközgyűlésén mint a honvédkórház küldötte. Mi már tényként fogadtuk, hogy a pénztár megalakult és él. (A beszélgetőpartnerek a régi ismeretség okán használnak tegeződő hangnemet – a szerk.)

– *Mi motivált, mi sarkallt arra, hogy belevágj ebbe a nem feltétlenül hálás feladatba?*

– A kilencvenes évek elején a HM szociális osztályát vezettem, majd a Bolyai János Katonai Műszaki Főiskola tanulmányi osztályán dolgoztam. Olyan élethelyzetekkel találkoztam, amelyek ráirányították a figyelmemet az öngondoskodás fontosságára, a hosszú távú gondolkodásra. Tenni kellett valamit a nyugdíjasok érdekében. Igaz, az akkor nyugállományba vonulók helyzetén már nem segíthetett a pénztár megalakítása, de előretekintve mindenképpen érdemes volt foglalkozni vele. Nem voltam egyedül, néhányan közösen gondolkodtunk a megoldáson. Sokat köszönhetek a „bolyais” alapító tagoknak is.

Személyes motivációm is volt. Három gyermeket neveltem, a család jövedelme mindig alig valamivel haladta meg azt a határt, amelynél még segélyben részesülhettem volna. Az öngondoskodás, az egyéni méltóság megteremtése és megőrzése szükségszerűen vált fontossá számomra. Azt is motiváló tényezőnek tekintem, hogy a megalakuló pénztár olyanok pénztára lesz, akik az utolsó fillérig befizetik a személyi jövedelemadójukat, következésképpen megérdemlik, hogy érvényesíthessék az adójóváírást.

– *A megalakuláskor Honvéd Önkéntes Kölcsönös Biztosító Nyugdíjpénztár volt a szervezet neve...*

– A pénztártörvény lehetőségeit felismerve úgy gondoltuk, hogy a tagok érdekét leginkább az szolgálná, ha mind a három pénztár (nyugdíj-, egészség-, önszegélyező) egyszerre alakul meg. A napi és a távolabbi öngondoskodás ugyanis így több forrásból valósulhat meg. Az önszegélyező pénztár létrehozását a mai napig fontosnak tartom! Mint ahogy már a kezdetek óta szükségesnek vélem nyugdíjasház működtetését is.

– *Hogyan ment végbe a megalakulás?*

– 1994 áprilisától szakmailag igyekeztünk megalapozni a pénztár létrehozását. Gyűjtöttük a tapasztalatokat, konzultáltunk a Vasutasok Önszegélyző Alapjával, a Magyar Iparszövetséggel, tárgyaltunk biztosításmatematikussal, sőt nemzetközi pénztári konferencián is sikerült részt vennünk. Amikor kialakult a konkrét elképzelés, levélben kerestük meg az akkori honvédelmi minisztert, Keleti Györgyöt, kérve, támogassa a pénztár megalakítását. Ezt az időszakot felelevenítve ki kell emelnem Kárársz János tevékenységét, akinek óriási érdemei voltak a munkáltatói támogató magatartás kialakításában és később a tagdíjtvállalás mértékének fokozatos emelésében. A pénztár civil szerveződésként alakult, és ma is az! A törvény minimálisan 15 fő alapító meglétét írta elő, és persze indulótőke is kellett. Az MH Szociálpolitikai Alapítvány kuratóri-

uma és a Honvédségi Dolgozók Szakszervezetének elnöksége (majd tanácsa) egy-egy millió forinttal, a Katonák Érdekvédelmi Szövetsége húszezer forinttal segítette a megalakulást. Fontosnak tartom megemlíteni, hogy a 38 alapító tag saját személyes vagyonával felelt és felel a pénztár működéséért. Köszönet illeti az alapítókat azért is, mert magánemberként, saját kockázatukra azokban a hónapokban is befizették a tagdíjat, amikor még egy fillér munkáltatói támogatás sem járt! Sokak lelkes munkája nélkül nem jött volna létre a pénztár. Majoros Gáborné, Marika például a kezdeti időszakban személyesen kereste fel a tagokat, hogy összegyűjtse a tagdíjat.

– *A munkáltató mikortól járult hozzá a havi tagdíjhoz?*

– A megalakulást követő év januárjától 1,5%-ot vállalt át a honvédség a havi 4%-os tagdíjból. A szervezet építésére ösztönzőleg hatott az is, hogy akkor még 50% adókedvezményt vehettek igénybe a pénztártagok.

– *Látva a pénztár tízéves dinamikus fejlődését, a laikus szemlélődő azt gondolná, hogy kezdetben maguktól tódultak a tagok a pénztárba, s a tagépítésre nem is kellett energiát fordítanotok.*

– Ez egyáltalán nem így van! Jártuk az országot, és magyaráztuk a pénztár lényegét. A legnehezebb volt – és ma is az – megértetni, hogy a most letett forintok a jövőt szolgálják, hogy az öngondoskodás a nyugdíjasévek stabil jövedelmi viszonyait teremti meg. Kezdetben nehéz volt megszerezni a bizalmat: épphogy túl voltunk akkor a Lupis-ügyön, sokak fejében bizony megfordult, hogy a befizetett és felhalmozott tagdíjat, vagyont valakik esetleg „eltapsolják” majd. Fontos volt bebizonyítani, hogy a honvédség és más fegyveres testületek dolgozói és családtagjai biztonságban tudhatják pénzüket. Több más előny mellett ezért döntöttünk a pénztár zárt jellege mellett – ne tudjon felhígulni, ne kerülhessen kóklerek kezébe a vagyon.

Az első igazgatótanács tagjai

– *Új fejezetet jelentett a magánpénztári ág létrehozása...*

– Valóban. Miután az IT és az apparátus szakmailag előkészítette a magánpénztári ágazat beindítását, megindult a toborzás. Kezdetben azokból jött létre, akik már önkéntespénztár-tagok voltak, és életkoruk miatt érdemes volt magánpénztári tagnak is lenniük. A fiatalok körében abszolút a bizalomra épül a magánpénztári tagság: nehéz egy 20-30 éves emberrel elfogadtatni, hogy már fiatalon gondolnia kell a nyugdíjas évekre! Az utóbbi években lelassult a tagság gyarapodása, de ez törvényszerű, ez jellemzi az egész ország nyugdíjpénztárait. Ha tanácsot adhatnék, azt mondanám, hogy a mostani vezetés ne elsősorban a taglétszám növelésére helyezze a hangsúlyt, hiszen az ötvenhétézres tagszám igen szép egy zárt pénztár esetében. A figyelmet inkább a tagok megtartására kell fordítani, folyamatosan ráirányítva érdeklődésüket a pénztári tagságban rejlő, még ki nem aknázott lehetőségekre. Elsősorban az extra befizetéseket szorgalmaznám, ennek előnyeire hívnám fel a figyelmet.

– *Milyen elképzelések születtek a vagyon gyarapításával kapcsolatban?*

– Bevált a hármas vagyonkezelői rendszer, ami eredményessé tette és teszi a vagyongyarapodást. További terveink között szerepelt, hogy a feleslegessé vált honvédségi ingatla-

nokkal növelhesse vagyonát a pénztár. Az elvi támogatás mindig megvolt, a gyakorlatban azonban még nem valósult meg. Még most sem lenne késő, hiszen a két pénztári ággal, ingatlanokhoz jutva, óriási előnyt szerezhetne a pénztár más nyugdíjpénztárakkal szemben. Nálunk az is pozitívum, hogy a tagdíj nem fix összegű, hanem a jövedelem százalékában határozták meg. Ez a tagdíjstruktúra a nagyobb pénztári vagyon alapja, ugyanakkor igazságos is.

– *A tizedik születésnapon mit üzensz, mivel köszöntöd a pénztárt?*

– Mindenekelőtt megköszönöm azt a támogató bizalmat, amit az IT elnökeként, majd később tagként kaptam. Nagy ösztönző erő volt ez a munkában, segített a nehéz időszakokban. Mert voltak azok is! Volt, amikor veszélybe került a pénztár mint civil szféra önállósága, s említhetném az ingatlanvásárlások körüli anomáliákat is...

Most azonban ünnepre készülünk, s ennek apropójából üzenem a maiaknak: örködni kell a bizalom felett, hiszen erre alapul a pénztár, e nélkül nincs eredményes működés! Nagyon fontos a tagi kontroll is. Önállóság, megkérdőjelezhetetlen emberi tisztesség és szakszerűség – ha ezek megmaradnak, mindig is az ország egyik legjobbja lesz a HONVÉD Nyugdíjpénztár!

PÁCSERNÉ BOZI JUDIT
IT-TAG

Alapítványi köszöntő

Az egyesületi törvény hatásaként az állampolgárok, a kisebb-nagyobb közösségek felismerték, hogy csak úgy tudják valóra váltani elképzeléseiket, csak akkor tudják saját kezükbe venni problémáik megoldását, ha szerveződnek. Ekkortájt gombamód alakultak a civil és nonprofit szervezetek, amelyek napjainkra szervesen beépültek a magyar társadalom egészébe. Fontos, egyedüli szerepet töltenek be az öngondoskodás területén.

A nonprofit szervezetek – törvények által rögzített demokratikus működésükkel – egyre inkább az állampolgárok létbiztonságát szavatoló intézményekké válnak. Ilyennek tekinthető a HONVÉD Önkéntes és Magánnyugdíjpénztár is.

Az alapítvány kuratóriuma számára már tíz évvel ezelőtt is világos cél volt egy olyan szervezet létrehozása, amely hozzásegíthet a gondtalan nyugdíjas évekhöz. Némi büszkeséggel tölt el bennünket, hogy alapítványunk is hozzájárulhatott a pénztár alapításához, így mi is részesei lehettünk a pénztár sikertörténetének. Az elmúlt tíz év során – kiemelkedő szakmai tevékenység és szervezői munka eredményeként – folyamatosan növekedett a pénztár tagjainak száma, vagyona. A pénztár vezetése, vezető testületei és dolgozói arra törekedtek, hogy eleget tegyenek a törvényes kötelezettségeknek, a tagság elvárásainak. Ezért a munkáért, amely természetesen nem volt mentes a gondoktól sem, köszönettel tartozunk.

Köszönettel tartozunk a pénztár vezetésének azért is, mert segítséget nyújtott alapítványunknak ahhoz, hogy a tagok felajánlhassák személyi jövedelemadójuk 1%-át az alapítvány számára, hogy a szociálisan nehéz helyzetbe jutottak támogatásához szükséges forrásokat bővíteni lehessen.

Az elmúlt tíz évben végzett munka alapul szolgál ahhoz, hogy a pénztár továbbra is hatékonyan szolgálja a tagság érdekeit, eredményesen tegyen eleget elvárásainak és biztosítsa anyagi gyarapodását. A Magyar Honvédség Szociálpolitikai Alapítványának kuratóriuma nevében kívánunk a megalakulásának 10. évét köszöntő HONVÉD Önkéntes és Magánnyugdíjpénztár igazgatótanácsi, ellenőrző bizottsági tagjainak, valamennyi dolgozójának sok sikert és további eredményes munkát.

AZ MH SZOCIÁLPOLITIKAI ALAPÍTVÁNY
KURATÓRIUMA

Sokmilliárdos vagyon, sokezres tagság

Nyugdíjpénztárunk tízesztendős. A jubileumi témával foglalkozó lapszámunk szerzői, az emlékeiket olvasóinkkal megosztó interjúalanyaink sokszínű képet adnak a történekről, a jelenről. Dr. Szenes Zoltánt, az igazgatótanács elnökét is erről kérdeztük.

– Elnök úr! Hadd utaljak arra, hogy amikor a nápolyi NATO-parancsnokságról hazatért, éppen egy küldöttközgyűlésen találkoztunk, s akkor azt mondta: ott is nyomon követte a nyugdíjpénztár történéseit. Az olasz csizma felől nézve milyennek tűnt a pénztár élete?

– Pénztárunk lapjában, nemkülönben a honvédség minden fontos eseményéről tájékoztató Magyar Honvédban számos írást olvastam a küldöttközgyűlésekről, a személyi változásokról, a problémákról, tehát minden olyan eseményről, amely a pénztár életében nyilvánosságot kapott. És azt láttam, hogy a pénztár működik, gyarapodik tagokkal, vagyonnal.

– A pénztár életében eltelt tíz év. A kezdetekről milyen emlékei vannak?

– Arra emlékszem, hogy tíz évvel ezelőtt – a nyugdíjpénztár megalakításakor – Kárász János, a honvédség akkori pénzügyi főnöke egy sor javaslatot, előterjesztést tett a megalakulás érdekében. A pénztár létrehozásának körülményeit valójában csak a nyugdíjpénztár történetéből ismerem. Akkor a Magyar Honvédség hadtápfőnöke voltam, és a különböző fórumokon, megbeszéléseken éreztem az erőfeszítéseket. Kárász János – élve a lehetőséggel – dolgozókat delegált a pénztárhoz, megpróbálta létrehozni a tárgyi, infrastrukturális feltételrendszert. Gondolom, ez is közrejátszott abban, hogy mind a mai napig a HM Pénzügyi Számító és Nyugdíj-megállapító Igazgatóság épületében

működik a pénztár. Mindjárt a legelején került oda például Ballainé Kriker Zsuzsanna, az ügyvezető igazgató gazdasági helyettese is, és sorolhatnám... Kialakult az a kis mag, amely azóta is ott dolgozik, és ma már korszerű koordinációs irodában, jól felkészült, elegendő számú szakember végzi a pénztári feladatokat, fogadja a be-be térő pénztári tagokat.

– Ön mióta tagja a pénztárnak?

– Öt éve. Természetesen a legelején kellett volna belépnem, de abban az időben külföldön tanultam. Később, amikor megkerestek, hallgattam a meggyőző szavakra. Jó döntést hoztam, mert ez a takarékoságnak egy helyes formája. Főleg akkor, ha a hozamokat jól tudjuk realizálni, pénzünk megőrzi az értékét.

– Meg is érkeztünk a mához. Kérem, adjon a pénztárról egy gyors IT-elnöki értékelést!

– A pénztár körül sok minden zajlik. Tavaly volt egy rossz évünk, a kedvezőtlen eredmények egyébként általában is jellemzik a nyugdíjpénztári piac sze-

replőit, kivált a jegybanki kamat alakulásának negatív hatásai miatt. Idén azonban fordult a kocka, a hozamokat illetően pozitív változásra van esély; ennek jele, hogy első félévünket jól zártuk. Ez nem csak „forintos téma”, hiszen nagyon fontos, hogy tagságunknak megmaradjon és erősödjön pénztárunkba vetett bizalma.

A másik jelentős változás: megkezdődött a pénztár modernizációja. Ez elsősorban a tárgyi, infrastrukturális körülményeket érinti. Ennek eredményeképpen a pénztár az elmúlt évben modern elhelyezési körülményeket kapott. A következő lépés az informatikai háttér megújítása lesz. Egyre több szolgáltatást kell adni a tagoknak, s e tevékenység egyre bonyolultabb, többek között azért is, mert a jogszabályok évről évre változnak. Meg kell kezdenünk tehát a határozottabb informatikai fejlesztést, nemsokára ki is írjuk az ezzel kapcsolatos tendert.

A harmadik kiemelt kérdés a stratégia meghatározása, annak eldöntése, hogy a pénztár milyen irányban fejlődjön. Ha a trendeket nézzük, fúziókat látunk, s azt, hogy a nagyságrendért, a tagságért kemény harc folyik a nyugdíjpénztári piacon. A mi stratégiánk: megtartjuk pénztárunk zárt, fegyveres testületi jellegét, ennek keretében kívánunk továbbfejlődni. E tekintetben jelentős lépésként kell számon tartani, hogy a vám- és pénzügyőrség képviselőivel a közelmúltban aláírtunk egy munkáltatói szerződést. Védelmi szektorbeli új tagjaink minden bizonnyal elégedettek lesznek szolgáltatásainkkal. A 3-4-5 ezer fős éves növekedés is azt mutatja, stabil taglétszám-növelési lehetőségeink vannak. Nincs tehát szükség arra, hogy feladjuk pénztárunk erősségét, értékeit egy bármilyen ígéretesnek mutakozó „házasság” kedvéért.

Az önkéntes haderő létrejötté pedig újabb nagy lehetőséget rejt, mert bejövő szerződéses katonáink körülbelül fele – felméréseink szerint – nem tagja semmilyen pénztárnak. Ha tehát megfelelő módon szólítjuk meg őket, kialakulhat egy újabb, természetes utánpótlási, növekedési bázis. Megjegyzem,

Pillanatkép az igazgatótanács
üléséről

nemrégiben írtunk alá egy együttműködési megállapodást a HM HVK személyügyi csoportfőnökségével, melynek értelmében a toborzórendszeren keresztül próbáljuk meg közvetlenül is megközelíteni a szerződéses katonákat.

Mindenesetre folytatjuk nyitási politikánkat, például a BM irányában kell újabb lépéseket tennünk. Bízom benne, hogy a két pénztári ágazatban összesen úgy 60-70 ezer fő körül fog stabilizálódni a létszámunk, s körülbelül 30 milliárd forintra gyarapodó vagyonunkkal már jól lehet gazdálkodni.

– *Ha már ismét szóba került a vágyon: ön, illetve az igazgatótanács nagyjából egy esztendeje batározott lépésekre szánta el magát a pénztár tulajdonában lévő ingatlanok ügyében. Mire jutottak?*

– Az ingatlanok terén rendet teremtettünk, az értékesítésükkel, racionálisabb hasznosításukkal kapcsolatos lépéseink során azonban még nem sikerült valóságos eredményt elérnünk. Ingatlanportfóliónk ügye tehát még nem zárult le, és ez persze nem jó. Az viszont biztos, hogy jogilag tisztázott, felértékelte ingatlanokról van szó, melyek hasznosításán tovább dolgozunk.

– *Végül hadd hozzam szóba az elmúlt esztendő egyik nagy vállalkozását, nevezetesen hogy a pénztár a munkahelyközpontú szerveződésről átállt a területi szerveződésre. Bevált-e ez a megoldás?*

– Korai még levonni a következtetéseket, mivel bonyolultabb az ügy, mint ahogy gondoltuk. Legalább még egy évet várnunk kell, s akkor ismét megvitatjuk a kialakult helyzetet, és ha kell, változtatunk e rendszeren. Én a vegyes rendszerben is látok lehetőséget, abban tehát, hogy ahol stabil munkahelyi pilléreink, szervezeteink vannak, ott meg kellene hagyni a munkahelyi szerveződést. Ugyanakkor ott kellene a területit erősíteni, ahol tényleges átszervezés volt, azaz megszűnt maga a munkáltatói szervezet.

Mindenképpen arra törekszünk, hogy mind gazdálkodásunkat, mind szolgáltatásainkat illetően a tagság érdekei szerint történjenek a dolgok. Elsősorban ezt kell szolgálniuk a szerveződéssel összefüggő döntéseinknek is.

M. T. Gy. – R. T.

Jó kezekben a támogatás forintjai

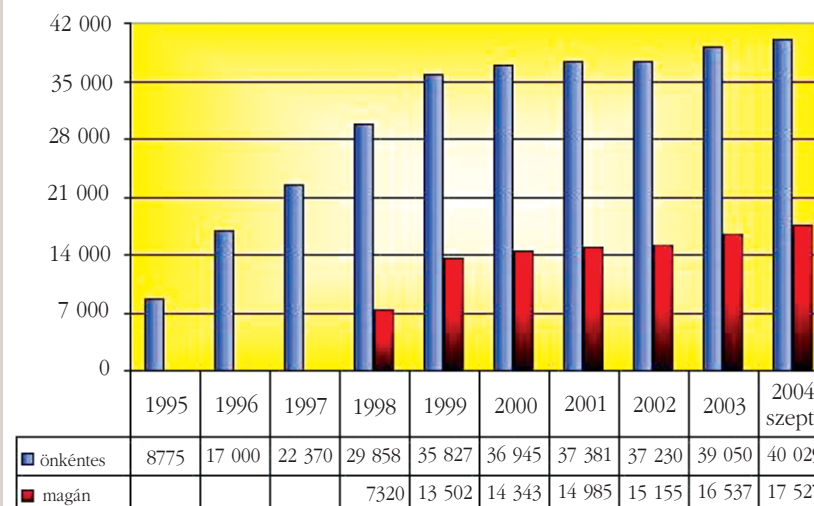
„A honvédelmi tárca a HONVÉD Nyugdíjpénztár támogatását megalakulása óta nagyon fontosnak tartja mind az önkéntes, mind pedig a magánnyugdíj ágazatot tekintve” – jelentette ki Zámboi Mihály, a HM védelemgazdasági helyettes államtitkára lapunknak adott nyilatkozatában. Hozzátette: a munkáltatói támogatás például az önkéntes

pénztári összegeket illetően jelenleg évi 1,7 milliárd forintot tesz ki. A HM vezetésének megítélése szerint a nyugdíjpénztár létrejötte óta – vagyis idén tíz esztendeje – jól hasznosultak a támogatás forintjai. A hozamok alapján a nyugdíjpénztári piac középmezőnyében helyezkedik el a HONVÉD Nyugdíjpénztár, s ezt a pozícióját stabilan tartja annak ellenére is, hogy a tavalyi jegybanki alapkamat-emelkedés negatívan hatott a hozamokra.

A helyettes államtitkár végül elmondta: a pénztár új vezetésének – megújult az igazgatótanács és az ügyvezetés – erőfeszítései kedvező változásokat hoztak a pénztár életében. „A honvédelmi tárcához kerülésem óta vagyok a pénztár tagja – idézzük szavait –, és ismerve a munkáltatói támogatás, a stabil gazdálkodás tényeit, inkább azon lepődöm meg, hogy a honvédségi munkavállalók nem mindegyike lépett még be a pénztárba.”

M. T. Gy. – R. T.

A nyugdíjpénztári taglétszám alakulása, 1995–2004. szeptember

A kezdetekről, a hozzáértésről, a fejlődésről

Dr. Bodor György a pénztár első ügyvezető igazgatója volt. Beszélgetésünk során arra kértem, idézze fel a megalakulás és az indulás történéseit.

– A pénztár megszervezése a honvédség érdekvédelmi szervei, a Honvédségi Dolgozók Szakszervezete, a Katonák Érdekvédelmi Szövetsége és a Szociálpolitikai Alapítvány kezdeményezésére indult. A megalakuláshoz szükséges összeget is e három szervezet adta össze (a Hodosz és az alapítvány 1-1 millió forintot, a KÉSZ 20 ezer forintot), a hadsereg vezetése pedig támogatta a kezdeményezést. Azt kaptam feladatul, hogy tekintsem át a pénztár lehetőségeit, a munkáltató feladatvállalását.

1994 októberében közel negyven alapító taggal alakult meg a pénztár, a következő év januárjától pedig megkezdődött a működés feltételrendszerének kiépítése. Kezdetben még nem ügyvezetőként, hanem irodavezetőként, ötödmagammal dolgoztam. A működés elemi feltételei (1-2 iroda, telefonvonalak, fénymásoló stb.) az Aba utcában álltak rendelkezésünkre.

A tagtoborzás nagy intenzitással indult, '95 elejétől tömeges volt a belépés. Az adminisztráció (beléptetés, regisztrálás, nyilvántartások, jelentések stb.) óriási feladatot jelentett.

– *Hogyan győzte a munkát a maroknyi csapat?*

– Nehezen és egyre nehezebben, de lelkesen! Az első év végén a tagok száma meghaladta a hétezer főt, a második évben megduplázódott a létszám. Fél évvel a megalakulás után az iroda már

képtelen volt ellátni a feladatokat, szükségessé vált a területi és a létszám bővítés. Az igazgatótanács és a küldöttközgyűlés mindenkor támogatta az adminisztráció munkáját. Különösen fontos volt ez a kezdeti időszakban.

– *Gondolom, új kibívást jelentett, amikor más nagy munkáltatók is megjelentek a pénztár életében...*

– Valóban, a honvédségi belépések mellett a büntetés-végrehajtás, a határőrség, a titkosszolgálatok és más munkáltatók csatlakozásával gyakorlatilag 1998-ig évente 6-7 ezer fővel nőtt a pénztári tagok száma.

– *Újabb meghatározó állomás lehetett a magánpénztári ágazat kialakítása.*

– 1997-ben a jogszabályi változások lehetővé tették a magánnyugdíj-pénztári ág megalakítását. Erre fel kellett készülnünk. A beindításhoz mintegy 130 millió forintra volt szükség. Valamennyi munkáltatói tag támogatta a magánpénztár létrehozását, az önkéntes pénztári taglétszám aránya alapján járultak hozzá a fedezet megteremtéséhez. A HM több mint 80 millió forintot vállalt.

A pénztár 1998-tól mindkét pénztári ágban intenzíven fejlődött, s elkerülhetlenné vált a koordinációs iroda létszámbeli bővítése. Ekkor már az egész harmadik emelet a rendelkezésünkre állt. Már korábban ki kellett építeni az informatikai háttérrel, amit az újabb és újabb törvényi elvárásoknak megfelelően bővíteni kellett. A jó működés alapja a hozzáértő, elkötelezett csapat létreho-

zása volt. Mint ügyvezető fontosnak tartottam a munkatársak pénztári ismereteinek folyamatos bővítését, ezért mindenki speciális képzéseken vett részt.

– *Mindeközben egyre gyarapodott a pénztár vagyona, új befektetési elemek is megjelentek.*

– A tagság folyamatos növekedése, a tagdíjrész munkáltatói átvállalása

alapvetően biztosította a pénztár vagyonának lendületes gyarapodását. A befektetések szinte egésze államilag garantált értékpapír-vásárlásokban realizálódott.

– *A tizedik évforduló ünneplése közben nem szeretném a 2001–2002. év indulatait felszítani, mégis úgy érzem, szólni kéne az ingatlanvásárlások körülményeiről. Befektetési szakértők állítják, hogy megfelelő feltételek esetén az ingatlanvásárlások hosszú távon biztos, jó hozamot eredményeznek, az investíció busásan megtérül.*

– Magam is ezen a véleményen vagyok, azonban engedtessek meg, hogy ez alkalommal ingatlanügyekről ne szóljak.

– *Egy évtizedes múltját és eredményeit tekintve a volt ügyvezető igazgató hogyan látja a pénztár jelenét és jövőjét?*

– Jó helyet foglal el a nyugdíjpénztárak sorában. A mai napig tagja vagyok az önkéntes ágban. Ebben a minőségben is bízom benne, hogy a befektetési lehetőségek még jobb kihasználásával tovább erősödik a HONVÉD Nyugdíjpénztár.

PÁCSERNÉ BOZI JUDIT
IT-TAG

KOLLÉGÁI AJÁNLOTTÁK. Falusi Ferencné, a Kinizsi Pál Tisztshelyettesképző Központ telefonközpontosa 1996 januárjában lépett be a nyugdíjpénztár önkéntes ágazatába. Kollégáitól hallotta, hogy milyen kedvező ez a takarékosági forma, és belépése óta erről meg is győződött. Havonta kapja az értesítőket, s ezekből nyomon tudja követni, milyen szépen gyarapodik a pénze. Falusiné megövegyült, 16 éves és 13 és fél éves lányait egyedül neveli, ami nem kevés pénzbe kerül. A pénztári tagság megtartása nem kérdés számára, mert tudja, hogy az így összegyűlt pénz nyugdíjba vonulásakor – ami persze még odébb van – sokat jelent majd számára.

MEGGYŐZŐ INFORMÁCIÓK. Zámbo Lajosné, a HM Hadtörténelmi Intézet és Múzeum Hadtörténelmi Térképtárának főmunkatársa 1997 óta tagja a HONVÉD Nyugdíjpénztár önkéntes ágazatának. Mint mondta, a szervezetről körlevélből szerzett tudomást, de kollégái tájékoztatása is hozzájárult ahhoz, hogy a belépés mellett döntsön. Állománygyűléseken, a Pénztári Hírnök cikkeiből, munkahelyének pénzügyi szolgálatától kapott információi meggyőzték arról, hogy tagdíja biztos helyen van, s a kamatozás kedvező. Arra számít, hogy nyugdíjba menetele után a számláján lévő összeg biztosítékot nyújt majd a nyugdíjasévek kiadásainak fedezésére.

B. I. – K. M. I.

Ügyvezetési feladatok – ma

Kinevezésemkor – 2003 tavaszán – már egy jól működő, jelentős eredményeket felmutató pénztár vezetését vettem át.

Ebben az időben az önkéntes, illetve a magán-nyugdíjpénztári ágban már lezárult a tömeges belépések kora, amit a diagram is jól szemléltet.

Akit ezek az öngondoskodási formák – mint lehetőség – megérintettek, az erre az időre már pénztárt választott.

Ezen időszak után változtatni kellett a „mozgalmi jellegű” tagszervezési módszereken is. A mennyiségi szemléletről – más módszerek bevezetésével, más minőségű munkastílus kialakításával – át kellett térni az új, a hosszú távú megtakarítás szemléletére rávezető gondolkodásmód elfogadtatására.

Az üzleti szférában is tapasztalatokkal bíró régióvezetők irányítása mellett, a pénztári megbízottak segítségével, új küldöttkörzetek kialakításával, a küldöttek tagszervező tevékenységének fokozásával, szorosabb kapcsolattartással napjainkban a taglétszám ismételen növekedésnek indult. Azzal együtt is, hogy az átszervezések során sokan kerültek nyugállományba, és ezzel párhuzamosan kiléptek (a taglétszám több mint 25 százaléka). Ezért fordítunk fokozott figyelmet arra, hogy az átszervezések miatt a pénztári tagság megszüntetésén gondolkodó tagjainkat teljeskörűen tájékoztassuk, tanácsolva tagsá-

guk fenntartását, illetve a későbbiekben az ismételt belépést.

A tagszervezés helyzetét igen hátrányosan befolyásolta, hogy 2003. december 31-ével a magánnyugdíjpénztárakba a pályakezdők kivételével minden más belépési lehetőség bezárult.

Jól érzékelhető, hogy a nyugdíjpénztári piac telítettségével az üzleti pénztárak – sajnos nem mindig etikus módon – egyre erőteljesebben igyekeznek a védelmi ágazat soraiba férkőzni. Ennek megelőzése is határozott erőfeszítést, átgondolt feladatok, rendszabályok meghozatalát és betartását igényli minden, a tagszervezésben részt vevő aktivistától. Napjainkra ezért az a jellemző, hogy a dolgozókat szinte személyenként, egyenként kell megnyerni leendő tagjainknak.

A pénztártörvény minden belépni szándékozónak szabad pénztárválasztást tesz lehetővé. A számadatok egyértelműen azt bizonyítják, hogy a védelmi szférában dolgozó munkavállalók közül sajnos többen – és elsősorban a magán-nyugdíjpénztári ágazatban – nem pénztárunkat választották. Tájékoztatónkban fel kell hívni a munkavállalók figyelmét arra, hogy a munkáltatói támogatást célszerű az általuk felügyelt és minden területen megfelelő érdekvédelmet nyújtó pénztárba befektetni, főleg akkor, ha ez a pénztár – minden kimutatás szerint – eredményesen működik.

Ugyanakkor számunkra nehezen

érthető, hogy a dolgozók közel fele nem tagja az önkéntes nyugdíjpénztári ágazatnak, így lemond bruttó jövedelmének 3-4 százalékáról, ugyanakkor a szakszervezetétől elvárja alapbérére akár 1-1,5%-os növekedésének kiharcolását.

Fő feladatunk – az előzőek figyelembevételével –, hogy belső tartalékainkat kihasználjuk. Célunk, hogy tájékoztató tevékenységünk hatékonyságának fokozásával, pénztárunk előnyeinek, eredményeinek hangsúlyozásával, megelőzve az üzleti biztosítókat, magunknak nyerjük meg a pályakezdőket, és a már más pénztárt választókat próbáljuk meg hozzánk átléptetni.

Az üzleti pénztárakban az önkéntes nyugdíjpénztári tagok számának többszöröse a magán-nyugdíjpénztári tagság. Sajnos ez nálunk éppen fordítva van. A magán-nyugdíjpénztári tagok száma mintegy fele az önkéntes pénztárt választóknak. Ezen az arányon rövid időn belül változtatnunk kell. Jelenleg azt vizsgáljuk, mit kell tennünk annak érdekében, hogy azokat, akik eddig nem választották az önkéntes pénztári ágat, meggyőzzük annak előnyéről, és beléptessük pénztárunkba. A családtagok belépésének lehetőségét is erőteljesebben kell hangsúlyozni, bemutatva a társadalombiztosítási ellátó rendszerek elmentmondásait. Kellő körültekintés mellett természetesen feladatunk új munkáltatói tagok felkutatása, dolgozóik be-, illetve átléptetése is.

DR. SZEKER LÁSZLÓ ÜGYVEZETŐ IGAZGATÓ

FOTÓ: R. T.

ELŐZETES KÖZLEMÉNY A HONVÉD EGÉSZSÉGPÉNZTÁR KÜLDÖTTKÖZGYŰLÉSÉRŐL

A közgyűlés tervezett időpontja:
2004. december 3., 10.00 óra
Helye: MH Központi Honvédkórház, előadóterem
Budapest, XIII. Róbert K. krt. 44.

A tervezett napirend:

1. A 2005. évi pénzügyi terv előterjesztése, elfogadása.
2. A 2005–2007. évekre vonatkozó, hosszú távú pénzügyi terv előterjesztése, elfogadása.
3. A munkáltatóval a 2005. évre aláírt szerződés bemutatása, elfogadása.
4. Az alapszabály módosítása.
5. Tájékoztatás.

A pénztár kedvelt és népszerű

Dr. Kárász János napjainkban az Állami Számvevőszék gazdasági igazgatója, főtitkárhelyettese, tíz évvel ezelőtt viszont a Magyar Honvédség közgazdasági és pénzügyi főnöke volt. Ebben a minőségében pedig egyike azoknak, akik a HONVÉD Önkéntes és Magánnyugdíjpénztár bölcsőjét ringatták. Milyen nehéz elhinni, hogy a kezdetektől már elillant tíz esztendő, a gyorsan pergő események szinte összetömörítették az időt. A nyugállományú tábornok úgy emlékszik vissza a pénztáralapításra, mintha az tegnap történt volna.

– Amikor hatályba lépett a pénztártörvény, a munkavállalói érdekképviseletek vezetői kerestek fel az ötlettel, hogy létre kellene hozni a nyugdíjpénztárt – idézte fel Kárász János. – Mivel a honvédelem területén foglalkoztatottak akkor sem voltak túl rózsás anyagi helyzetben, ez a lehetőség komoly lépést jelenthetett az anyagi biztonság és a közérzet javítása terén. A honvédelmi tárca vezetése is felismerte, hogy a pénztár létrehozása jó megoldás, s biztosította azt a nem csekély anyagi fedezetet, illetve hozzájárulást, amellyel a működés beindulhatott.

– Amikor hatályba lépett a pénztártörvény, a munkavállalói érdekképviseletek vezetői kerestek fel az ötlettel, hogy létre kellene hozni a nyugdíjpénztárt – idézte fel Kárász János. – Mivel a honvédelem területén foglalkoztatottak akkor sem voltak túl rózsás anyagi helyzetben, ez a lehetőség komoly lépést jelenthetett az anyagi biztonság és a közérzet javítása terén. A honvédelmi tárca vezetése is felismerte, hogy a pénztár létrehozása jó megoldás, s biztosította azt a nem csekély anyagi fedezetet, illetve hozzájárulást, amellyel a működés beindulhatott.

Kárász János azt is megjegyezte, hogy akkoriban más minisztériumokra, államigazgatási szervekre ez a gondolkodás nem volt jellemző. Ebből eredően máig sem rendelkeznek számottevő nyugdíjpénztárakkal, ugyanakkor ez a tény is hozzájárult ahhoz, hogy kezdeményezésük prosperálhasson. A pénztár a kezdetektől fogva kedvelt volt, és egyre népszerűbbé vált. A mai, közel hatvanezres tagság is igazolja, hogy sikerült kilépnie a tárca keretein túlra. A stabil gazdálkodás, a jó hozamok eredményeként tagjai között tudhatja a határőrség, a büntetés-végrehajtás, a katasztrófavédelem, a nemzetbiztonsági szolgálatok és más szervek dolgozóit, a pénztárak közötti rangsorban pedig stabilizálta helyét a középmezőnyben.

A nyugdíjpénztár első közgyűlésén Kárász Jánost az ellenőrző bizottság elnökévé választották. Neki kellett képviselnie a honvédelmi tárca érdekeit, továbbá biztosítani a nyugdíjpénztár költségtakarékos működését. A kezdeti sikerekkel, a kedvező hozamokkal szorosan összefüggött, hogy a pénztárnak székhelyet, infrastruktúrát és számítástechnikai háttérrel tudtak biztosítani.

Dr. Kárász János, harminckét éves katonai múlttal a háta mögött, 2002 nyarán lépett ki a sereg kötelékéből, azonban jelenlegi munkahelyéről is figyelemmel kíséri a nyugdíjpénztár működését.

G. F.

A tagság bizalmáért

Egy szervezet, egy intézmény életében tíz év nem nagy idő, de ha az az első tíz év, akkor már nagy jelentőséget kell adnunk neki. Ez az időszak nagyon sok munkát takar: megalakítás, gyarapodás, fejlődés, a változó jogszabályoknak való megfelelés és nem utolsósorban a pénztári tagok érdekeinek messze-menőig való érvényesítése, a vagyon minél kisebb kockázattal való befektetése és az ország gazdaságának nehezebb éveiben is elfogadható hozam elérése.

A HONVÉD Önkéntes és Magánnyugdíjpénztár működését tekintve az elmúlt tíz évet mint egy gyermek növekedését lehet nyomon követni olyan környezetben, ahol az elvárások egyre nagyobbak, a gazdálkodási, befektetési körülmények egyre bonyolultabbak. A felnőtté válás tehát igen hamar elvárás volt vele szemben. A nyugdíjpénztárak világában, illetve iskolájában a HONVÉD Nyugdíjpénztár eddig nem csak egyszerűen megállta a helyét, hanem az átlagosnál jobb eredményt a célként megjelölt hosszú idő helyett már rövidebb távon is fel tudta mutatni. Pénztárunk annak elenére, hogy nem nyílt szerveződéssel, s a toborzás viszonylag meghatározott, szűk körű és egyre nehezebben bővíthető körre terjedhet ki, előkelő helyet, erőt és szerepet képvisel az ország nagyjai, mondhatni az olimpiai pontokat érő helyezést elérők között.

A HONVÉD Önkéntes és Magánnyugdíjpénztár működését tekintve az elmúlt tíz évet mint egy gyermek növekedését lehet nyomon követni olyan környezetben, ahol az elvárások egyre nagyobbak, a gazdálkodási, befektetési körülmények egyre bonyolultabbak. A felnőtté válás tehát igen hamar elvárás volt vele szemben. A nyugdíjpénztárak világában, illetve iskolájában a HONVÉD Nyugdíjpénztár eddig nem csak egyszerűen megállta a helyét, hanem az átlagosnál jobb eredményt a célként megjelölt hosszú idő helyett már rövidebb távon is fel tudta mutatni. Pénztárunk annak elenére, hogy nem nyílt szerveződéssel, s a toborzás viszonylag meghatározott, szűk körű és egyre nehezebben bővíthető körre terjedhet ki, előkelő helyet, erőt és szerepet képvisel az ország nagyjai, mondhatni az olimpiai pontokat érő helyezést elérők között.

Egy jubileumi születésnap mindig ünnepi alkalom, s egyben a számvetés ideje is. Igaz, ilyenkor kicsit meg is széppülhetnek a történések, az emlékek, azonban pénztárunknak nincs szégyellnivalója. Az eredményekért, a jelenleg mintegy ötvenhét és fél ezer fős tagságért, a már 32 milliárd forint felé közelítő vagyon kialakulásáért meg kellett harcolni, még ha ez nem is a katonai értelemben vett igazi csatát jelenti, hanem a mindennapok problémáit, gondjait, azokat a gyermekbetegségeket, amelyeken eddig saját erőből mindig túl tudtuk tenni magunkat.

Pénztárunkért nagyon sokat tettek az alapító személyek és a támogató munkáltatók, s ezért külön köszönet jár nekik. A nyugdíjpénztári szerveződések csak demokratikus alapokon, ugyanakkor szigorú szabályok által kötöttek tevékenykedhetnek, ami a résztvevőktől koncentrált odafigyelést, áldozatos munkát és kitartást követel. Úgy érzem, akik eddig pénztárunk működését segítették, akár a koordinációs iroda dolgozóiként, vezetőiként, akár az igazgatótanács vagy az ellenőrző bizottság tagjaként, mind-mind igyekeztek a maguk részéről tudásuk, ismereteik legjavát adni a pénztár érdekében. Természetesen itt kell hangsúlyoznom a küldöttek, a küldöttközgyűlés kiemelkedő és konstruktív szerepét és nem utolsósorban a tagság hűségét, bizalmát, az ügyek intézése során mutatott türelmét.

KOC SIS ISTVÁN EB-ELNÖK

A HONVÉD NYUGDÍJPÉN

A HONVÉD Nyugdíjpénztár és a HONVÉD Egészségpénztár lapja
Felelős kiadók: az igazgatótanácsok elnökei. Szerkeszti a szerkesztőbizottság; **elnök:** Pácserné Bozi Judit

Felelős szerkesztő: M. Tóth György

A szerkesztőség címe: 1134 Budapest, Aba u. 4. **Honlap:** www.homnyp.hu

Előkészítés, nyomtatás: Tercia Print Kft.

Megjelenés: évente négy alkalommal, saját terjesztésben

